

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobu: **J. D.** nar. X. decembra, X., Š., zast. JUDr. M. M., advokátom so sídlom M.X., B. proti žalovanému: **JUDr. M. M.**, Š.X., B., správca konkurznej podstaty úpadcu CH., a.s., B., (pôvodne JUDr. A. K., správca konkurznej podstaty), o určenie pravosti, výšky a poradia pohľadávky, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. februára 2007, č.k.: 11 Cbi 71/04-52 a to do časti, ktorou bola žaloba zamietnutá, takto

r o z h o d o l:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 14. februára 2007, č.k.: 11 Cbi 71/04-52 sa v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** v zrušenom rozsahu súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 14. februára 2007, č.k.: 11 Cbi 71/04-52 určil, že pohľadávka žalobcu prihlásená v konkurznom konaní úpadcu CH., a.s., B. vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn.: 2 K 15/2004, je aj vo výške 1 305 050,- Sk oprávnená a zistená a pre účely rozvrhu je zaradená medzi pohľadávky 1. triedy.

Vo zvyšku súd žalobu zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal určenia pravosti svojej pohľadávky vo výške 9 859 431,- Sk so zaradením do I. triedy. V konkurznom konaní žalobca si prihlásil svoju pohľadávku vo výške 10 123 536,- Sk (úpadca CH., a.s., B.) pričom na prieskumnom pojednávaní mu správkyňa konkurznej podstaty poprela jeho pohľadávku vo výške 9 859 431,- Sk.

Pohľadávka prihlásená v konkurze predstavuje fixnú odmenu vo výške 40 000,- Sk z titulu člena predstavenstva od deviateho mesiaca roku 1999 až do vyhlásenia konkurzu t.j. za 57 mesiacov, čo predstavuje 2 280 000,- Sk. Ďalej čiastka 3 127 111,- Sk predstavuje finančnú výpomoc poskytnutú žalobcom úpadcovi. Suma 400 000,- Sk predstavuje nárok na výplatu mzdy z titulu funkcie generálneho riaditeľa spoločnosti (od 9. mesiaca roku 2003 až do vyhlásenia konkurzu) a čiastka 4 356 425,- Sk predstavuje úroky z omeškania podľa § 502 Obch. zák. v spojení s ust. § 369 ods. 1 Obch. zák.

Súd prvého stupňa preskúmal vec a konštatoval, že uznesením Krajského súdu v Bratislave z 28. mája 2004, sp. zn.: 2 K 15/2004 bol na majetok dlžníka CH., a.s., B. vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. A. K. Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 3. novembra 2004, č.k.: 2 K 15/04-448 došlo k zmene správcu konkurznej podstaty a za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. M. M.

Žalobca je veriteľom úpadcu CH., a.s., B. – zv. č. 14.

Na prieskumnom pojednávaní 11. augusta 2004 bola žalobcova pohľadávka vo výške 10 123 536,- Sk uznaná vo výške 174 642,- Sk so zaradením ako pohľadávka I. triedy, vo výške 89 463,- Sk bola vylúčená z prejednávania na prieskumnom pojednávaní a vo zvyšku bola popretá.

Súd prvého stupňa dospel k názoru, že žalobcovi, čo sa týka mzdy za funkciu generálneho riaditeľa a predsedu predstavenstva prináleží nárok iba na čistú mzdu, teda žalobca má nárok na mzdu generálneho riaditeľa vo výške 264 105,- Sk. Na prieskumnom pojednávaní bola časť pohľadávky vo výške 174 642,- Sk uznaná, súd prvého stupňa určil, že žalobca má nárok aj na sumu 89 463,- Sk.

Prvostupňový súd určil s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej, že pohľadávka žalobcu z titulu mzdy predsedu predstavenstva za obdobie 8/2000 až 5/2004 je oprávnená vo výške 1 215 587,- Sk. Teda mzdový nárok žalobcu ja aj vo výške 1 305 050,- Sk oprávnený a pre účely rozvrhu zaradený medzi pohľadávky I. triedy.

Nárok na náhradu údajnej finančnej výpomoci žalobca nepreukázal, prvostupňový súd nepovažoval za hodnoverné dôkazy predložené žalobcom na preukázanie svojho nároku. Žalobca taktiež nešpecifikoval časť svojej pohľadávky predstavujúcej úroky z omeškania. Súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich nárokov t.j. náhradu finančnej výpomoci a úrokov z omeškania, a preto žalobu v tejto časti zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 OSP a ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, resp. aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z týchto dôvodov.

Žalobca sa nestotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že nárok na náhradu finančnej výpomoci nepreukázal. Ako nehodnoverný dôkaz súd označil list zo 17. februára 2003, ktorý podľa názoru žalobcu preukazuje odsúhlasenie zostatku finančnej výpomoci vo výške 3 127 111,- Sk. Rovnako tak za relevantný dôkaz súd prvého stupňa nepovažoval ani zápisnicu zo zasadnutia predstavenstva z 1. októbra 2003, z obsahu ktorej vyplýva, že suma 1 200 000,- Sk ešte nebola uhradená. Táto zápisnica podľa odvolateľa vykazuje vady, pretože zostatok finančnej výpomoci bol v skutočnosti 3 200 000,- Sk. Odvolateľ k odvolaniu priložil aj špecifikáciu úrokov z omeškania, ktoré vyčíslil na 2 656 425,- Sk.

Žalovaná sa písomne k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 212 ods. 1 OSP s nariadením pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1 OSP a dospel k názoru, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku prvého stupňa v napadnutej časti resp. jeho zmenu.

V predmetnej veci zostala sporná pohľadávka žalobcu uplatnená z titulu finančnej výpomoci žalobcovi vo výške 3 127 111,- Sk a úrokov z omeškania vo výške 4 356 425,- Sk. I v odvolaní poukazuje na fotokópiu hlavnej knihy str. 5 a 6 účet 249 400 a 325 006, ako aj na zápisnicu zo zasadnutia predstavenstva CH., a.s. z 1. októbra 2003.

Odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedených dôkazov žalobcu konštatoval, že tieto skôr vyvracajú dôveryhodnosť tvrdenia žalobcu ako ho preukazujú.

Ako vyplýva z fotokópie hlavnej knihy str. 6, č.ú. 325 006 z 30. septembra 2003 ide o „ost. z. – vklad spoločníka – D. 1 700 000,- Sk“, pričom str. 5, č.ú. 249 400 z 30. septembra 2003 ide o „osta. krát. f. výpomoc – D. 2 041 968,- Sk“.

Žalobca a ani súd prvého stupňa neobjasnili, či „vklad spoločníka – D.“ str. 6, č.ú. 325 006 z 30. septembra 2003 je finančná výpomoc resp. povinnosť mu uložená.

Žalobca tvrdí, že tieto dôkazy preukazujú jeho nárok t.j. že poskytol CH., a.s. finančnú výpomoc vo výške 3 127 111,- Sk. Súčet súm z jeho dôkazov však predstavuje čiastku 3 741 968,- Sk.

Zápisnica zo zasadnutia predstavenstva CH, a.s. z 1. októbra 2003 založená vo zväzku veriteľa – žalobcu, uvádza ako neuhradenú finančnú výpomoc vo výške 1 200 000,- Sk, odvolateľ založil zápisnicu zo zasadnutia predstavenstva CH. a.s. z toho

istého dátumu, kde však zostatok neuhradenej finančnej výpomoci predstavuje sumu cca Sk 3 200 000.

Nárok žalobcu uplatnený z titulu finančnej výpomoci treba skúmať, a to kedy žalobca poskytol finančnú výpomoc, v akej výške a za akých podmienok splácania. Rovnako nebolo na súde prvého stupňa skúmané, ak sa preukáže, že nejakú finančnú výpomoc CH., a.s. poskytol, ako mala byť táto finančná výpomoc splatená a či bolo niečo (časť) splatené.

Žalobca si prihláškou z 11. augusta 2004 prihlásil ďalšiu pohľadávku vo výške 4 356 425,- Sk z titulu úrokov z omeškania bez akejkoľvek špecifikácie.

K odvolaniu žalobca predložil výpočet úrokov (č.l. 77), ktorých výška predstavuje celkovo čiastku 2 656 425,- Sk.

Súd prvého stupňa sa dôvodnosťou úrokov z omeškania nezaoberal, a to napriek tomu, že žalobcovu pohľadávku vo výške 1 305 050,- Sk určil za oprávnenú a zistenú, pre účely rozvrhu ju zaradil do I. triedy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených skutočností preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 3 OSP).

Bude preto úlohou súdu prvého stupňa, aby v novom konaní postupoval v naznačenom smere, doplnil dokazovanie a vo veci znovu rozhodol, a to aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 15. mája 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu